VERONMAKSAJAIN KESKUSLIITTO RY
Kalevankatu 4
00100 HELSINKI

19.4.2016

Suomen Eduskunta
Valtiovarainvaliokunnan verojaosto

Viite HE 34/2016

LAUSUNTO HALLITUKSEN ESITYKSEKSI AUTOVEROLAIN MUUTTAMISEKSI

Yleistä

Esitetyt muutokset autoverolakiin tehdään, koska jälleen kerran on todettu, että Suomen autoverolaki ei täytä EU-oikeuden vaatimuksia. Esitetyt muutokset vähentävät nykyisessä laissa olevia esteitä ja rajoitteita. Esityksessä on kuitenkin edelleen turhia rajoituksia. Ehdotetut muutokset antavat hallinnolle myös suhteellisen vapaasti mahdollisuuden poiketa lain perussäännöistä veron määrää laskettaessa.

Pienin palautetta määrä

Esityksen mukaan pienin palautettava määrä vientipalautuksissa on 500 euroa. Esitetty raja on edelleen tarpeettoman korkealla. Se, että raja olisi esim. 300 euron kohdalla, kattaisi hyvin hallinnolle aiheutuvat kustannukset.

Leasingautojen omistuspakko

Esityksen mukaan, jos autosta on saatu ennakonpalautus autoa Suomeen tuotaessa, vientipalautuksen autoa Suomesta vietäessä voi saada vain sama auton omistaja, joka aikanaan esim. useita vuosia aikaisemmin toimi auton Suomeen tuojana. Tarvetta tällaiselle rajoitukselle ei ole olemassa, koska merkintä autoon kohdistuvasta ennakonpalautukset on tehty rekisteriin.

Vaatimus siitä, että vientipalautuksen ennakkoa saaneen on omistettava auto koko leasingkauden ajan, on perusteeton. Vientipalautuksen lisäperintä ja palautus voidaan kohdistaa myös auton vientiajankohdan omistajaan.

Ennakonpalautus mahdollistetaan vain autojen vuokraustoimintaa harjoittaville yrityksille

Esityksen mukaan autoveron ennakonpalautus on mahdollinen vain yrityksille, joka harjoittavat liiketoimintana ajoneuvojen säännöllistä vuokrausta. Esityksessä ja sen perusteluissa ei määritellä tarkemmin minkälaista toimintaa säännöllisen vuokraustoiminnan tulee olla.

Ehdotettu järjestelmä johtaa myös siihen, että jatkossa liikenteessä on käytössä samanlaisia autoja, joista maksettu autovero on erilainen. Veron määrän erilaisuus perustuu siihen, kuka on toiminut auton tuojana. Ennakonpalautuksen saanti on mahdollista vain hyvin rajatulle joukolle yrityksiä.

Ei olisi yllätys, jos nyt esitetyn järjestelmän yhteisöoikeuden mukaisuus kyseenalaistetaan. Nyt ehdotettavassa järjestelmässä on samoja piirteitä kuin jo kumotuissa autoverolain ja arvonlisäverolain kohdissa, jotka suosivat yrityksiä verrattuna yksityishenkilöihin (nk. elvi-tapaukset).

Systeemiä monimutkaistavat ja epävarmuutta lisäävät kohdat

Esityksessä on useampia kohtia, jotka lisäävät epävarmuutta siitä, miten vero määritetään.

11 b §

Pykälässä määritetään autoveron laskupohja. Pääsääntönä on se, että autovero lasketaan vähittäismyyntiarvon perusteella. Poikkeustilanteissa eli silloin, kun markkinatietoja ei ole käytettyjen ajoneuvojen osalta riittävästi käytettävissä, ajoneuvon arvon alentuminen määritetään kaavamaisesti ajan kulumisen ja prosenttien perusteella (1-3 %).

Näiden arvonmääritysmenetelmien lisäksi esityksessä ehdotetaan, että hallinnolla olisi mahdollisuus määrittää auton arvon alentuminen perussäännöistä poikkeavalla tavalla, jos auton arvoa ei voida asianmukaisesti muuten määrittää. Pykälän ehdotettu muoto antaa mahdollisuuden määrittää autovero ”tilastollisen aineiston perusteella”.

Tilastollinen aineisto on liian epämääräinen veron peruste.

34d §
Pykälän viimeisen momentin mukaan autoveron vientipalautusta laskettaessa auton arvoa ei kaikissa tilanteissa määritetä samalla tavalle eli yleisen vähittäishinnan perusteella. Poikkeavaa auton arvostamista voitaisiin soveltaa niissä tilanteissa, joissa auto on viety Suomesta ja tuodaan lyhyen ajan kuluessa takaisin Suomeen. Mikäli auton takaisin tuonti Suomeen tapahtuu alle kuuden kuukauden kuluessa viennistä, auton arvona voitaisiin käyttää samaa arvoa, joka autolla on määrätty vientipalautuksen yhteydessä. Tietyissä tilanteissa auton arvo ei siis lainkaan alenisi, kun lasketaan autoveron määrää. Ehdotettu sääntö on tarpeeton.

34e §
Pykälän toisen momentin mukaan ennakonpalautuksen saajan tulee ilmoittaa vuokrasopimuksessa tapahtuneesta muutoksesta veroviranomaiselle. Tullille annetaan vapaa harkintavalta määrätä minkälaisista muutoksista on ilmoitettava. Tämäkin sääntö lisää epävarmuutta. Sääntö mahdollistaa sen, että kesken sopimuskauden autovero voidaan määrittää uudestaan.

Esityksen mukaan veroviranomainen on saamassa laajat valtuudet suhteellisen vapaasti määrittää autoveron määrä pääsäännöstä poiketen tai uudestaan. Laajoja valtuuksia on esityksessä perusteltu sillä, että niiden avulla pyritään mm. estämään keinotekoiset järjestelyt.

Autoverolaissa on jo valmiina nk. veronkiertopykälä (autoverolain 77 §). Tämän takia ei ole tarpeellista kirjoittaa useampaan pykälään kohtaa, jolla varaudutaan keinotekoisia järjestelyjä vastaan.

Kyseiset kohdat monimutkaistavat autoverolakia ja lisäävät tarpeettomasti epävarmuutta .

Juha Koponen
johtava lakimies